

სიყვარული

1

ნ.ს. ლაშა შაბაგაიძისა

— რა არის ეს, ჩვენმა დირექტორმა ძსოვა რომ დაიწყო?
 — აბა, რა ძნას? — ღვინოს ემ არ სვამს, არ ეწევა, ღვინოს,
 ჭადრაკისა და შაშის თამაში მაგან არ იცის, კროსვორდებს მაგი
 ვერ ხსენს და სომ უნდა გაირთოს რაღაცით თავი?!

ჩემო კვირვასო მკითხველო!

მე — ნიანგი — სატირის და იუმორის ჯარისკაცი —
ათასმაგი სიხარულით მობრძანებას შევხვდი ამ
წლის! —
გავიზარდე, მოვიმატე მოკითხვით და ნახვის ნატვრით!
იგივე მაქვს ამოცანა და იგივე დამრჩა ფასიც!
მეტ მასალას მოგანოდებთ და ვიქნები უფრო ბასრი!
ანტიპოდთა დასალახვრად ამ ფორმატით ვივლი ანი!
ისევ ძნელი გზა მექნება, — მოფენილი ეკალ-ქაცვით!..
გთხოვთ, მომწეროთ შენიშვნები, სურვილები —
თქვენი აზრი!

ნიანგი

ნაკვუსები

- ყველაფერს უფრო ხოდა და თავი ფრთხილ ადამიანად მიაჩნდა.
- უფროსებს ჯერ სათქმელს უგებდა უსიტყვოდ, მერე — მახეს.
- მოგინდარე ყელამდე წყალში იდგა და მაინც იძახდა: რა წყალში ჩავვარდეთ?!
- სინდისიც კარგი საქონელიაო, ამბობდა და მასაც უსინდისოდ ჰყიდდა.
- არაფერზე აწუხებდნენ, რადგან არაფერი აწუხებდა.
- ხელავეითთაგან თავს შორს იჭერდა და თავდაჭერილ კაცად თვლიდნენ.

ა. გურული

გაგანიკობ თოქოქოქი

ქვეყნული
ზიგურითობა

„წიგულების“ პატრონებო,
ნუ დამკოდავთ შიგ გულში! —
თუ „წიგულის“ ლუდი გისვამთ, —
ნულა ჯდებით „წიგულში“!

ნურც ნასვამი დაჯირითობთ
და ნურც — ნაბახუსევზე:
მკვდარს ცოცხალი მირჩვენია, —
თუნდაც იჯდეს ურემზე!..

უნდა თავი დავანებოთ
ქურდობას და ტაცობას!
ქელეხებს და „სახლის ხურვას“,
დისერ-დესერტაციობას!

ჩაი კრიფეთ! ვაზი სხალით!
ისწავლეთ და ოფლი ღვარეთ!
და, რომ მოვკვდე — გაის ამ დროს —
ყვავილები დამაყარეთ!

ნადვის ხეზე ჩამოჰკიდეთ
ახალი წლის ეს ბრძანება!
მისი შეუსრულებლობა
ყველას, ყველას ეკრძალება!

ბია-ბია

ნახ. მ. აბაშიძისა

უსიტყვოდ

იუმორისკა

— ალო! ალო! ქალიშვილო! მამაზეციერი ვარ, ეშმაკთან დამაკავშირე ერთი!

— ვიცი, ეშმაკი და ჯანდაბა რომ ხარ!.. რას მიშვრები, შე ოჯახქორო?! რატომ გაგიშვი მანდ?!

— ამოიღე ხმა! რამ ჩაგიგდო ენა მუცელში?!

— ამოიღე ხმა, შე მართლა სატანა და ეშმაკის კერძო!.. ამიტომ გაგიშვი საქართველოში?!.. თუ ხარ გონს?!.. რას მიშვრები, ბიჭო?!.. აგერ, დღევანდელი გაზეთი მიჭირავს ხელში!.. წყალში გადამიყარე ხომ ამდენი კოკისპირული ნვიბა და სეტყვა?!.. მერე რა ხოშკაკალაა?! ამდენი სეტყვა არასდროს გამომიყვია საქართველოსთვის! სხვებს დავაკელი! მომავალი წლის ფონდიდან გადმოვრიცხე ორასი მილიარდ ხუთას ოთხმოცდაცამეტი მილიონ შვიდას ორმოცდაათი ათასი კვერცხისოდენა ხოშკაკალა!.. როდის იყო, ბიჭო, დასავლეთ საქართველოს ვსეტყვავდი?!.. არაფერმა გიშველა მაინც!..

— მე შეკითხები რა ქნაო?! რისი ეშმაკი და მამაძალი ხარ, თუ არ იცი რა უნდა ქნა?!.. რატომ გაგიშვი მანდ, რა ღმერთი გამინყრა?!..

— რა ილონე, ბიჭო?! არ გადამრიო! არც ელვამ გაჭრა! არც მეხმა!.. ო, რას ვუნათებდი სეტყვას?! ო, როგორ ვაჭირვეულებდი ამინდს?! ყარაყუმის უდაბნოს ნალექს დააკლებს კაცი?!.. რას მიკეთებ, შე ღლიძალო?! არ დარჩენილა მდინარე საქართველოში, კალაპოტიდან რომ არ ამომეგდო! მარტო ყვირილას რა ვაქნევიანე, ბიჭო?!.. რას მიკეთებ, შე არამზადავ, მანდ?!.. რაში გიხდი ამხელა ჯამაგირს?!.. ამოიღე ხმა! გამეცი პასუხი!.. ოლონდ საქართველოში გამიშვი, ამას ვიზამ, იმას ვიზამ, მრავალეროვანი ქვეყანაა, ხალხს ერთმანეთს შევაჭმევიანებო!.. ეს არის, ბიჭო, შენი პირობა?!..

— რაო, ყველა ენა არ ვიციო?!..

— ისწავლე, შე ოჯახაშენებულო, რა გიშლის ხელს?!..

— რას ჰქვია, ვერ სწავლობ?!.. ჩინური იეროგლიფები ისწავლე! გერმანულად რაკრაკებ! ინგლისური ხომ იცი და იცი! არაბული გინდა, სპარსული გინდა!.. არ ვიცი, კიდევ სად არ ურევ ხელს!.. რომელი ქართველი ჩამოვთვალაო!.. ცხრა მკვდარი ენა იცი, მარტო, შე მართლა პატრონმკვდარო! იმის ნაცვლად, ძალა რომ წაგერთმია, თბილისის „დინამო“ ევროპის თასების მფლობელთა თასის მფლობელი გახადე! ქუთაისის „ტორპედო“ უმაღლეს ლიგას დაუბრუნე!.. რა გამიკეთე, ერთი, ამ ხნის მანძილზე?!

— ხმა ჩაიკმინდე! ჭორებს ავრცელებ, თორემ, სჯერა შენი ჭორებისა ვინმეს?! მოჭადრაკე ქალებსაც ვერ მოერიე, ვერ დაუფრთხე ანგელოზები!.. მწერლებთან და არტისტებთან რომ დიდს ვერაფერს გაანყობდი, ქე ვიცოდი, მარა იმას როგორ ვიფიქრებდი, მთელ მსოფლიოს მოედებოდნენ?! რამდენი მაქვს სათქმელი, შე ღმერთძალო, შენა! ნაცვლად იმისა, სოფელი გაქცია უდაბნოდ, უდაბნოში ააშენებინე სოფელი! ძლივს გავთიშე მთა და ბარი ერთმანეთისგან, შენ კიდევ გულხელდაკრეფილი შეჰყურებ მთებში გზების გაყვანას!.. კარგი, თუშეთს თავი დავანებოთ, ახალი ჩასული იყავი!.. სევსურეთი?! შატილი როგორ გაუშვი ხელიდან?! ამდენი შრომის გმირი არასოდეს ჰყოლია საქართველოს! სახალხო დღესასწაულებსა და ზეიმებს არ აკლდები თურმე!.. გაგიტკბა, ხომ?!

— რაო, რაო?! მეკაფიავები კიდევ, ხომ?!.. მე შენ გიჩვენებ კაფიას!.. ალო! ალო! ალო!..

მოისმინა ნომადი ბართიანა

ნახ. ბ. შირცხალაშვილი

ვადაზა ადრა

ვის რის ვაყსურვები

- ვახელმძღვანელებს — დაქვეითების გარეშე დაახლოებოდნენ თავიანთ ხელქვეითებს!
- მლიქვნელებს — თავმოყვარეობა გაღვივებოდეთ!
- ჭორიკანებს — მხოლოდ კარგი ამბები გაეგოთ!
- პატივმოყვარეებს — საკუთარ თავში ნაკლი დაენახოთ, სხვაში — ღირსება!
- გრაფომანებს — ახსოვდეთ, რომ პატივმოყვარეობით თავმოყვარეობას იბღალავენ!
- ურჩ დიასახლისებს — საახალწლო სუფრა მაინც გაეწყოთ!
- ეპიგონებს — მხოლოდ საკუთარი თავისთვის მიებაძოთ!
- პროვოკატორებს — საკუთარ ხაფანგში გაბმულიყვნენ!
- ჩამორჩენილებს — ახალ წელს წელში გამართულნი შეხვედროდნენ!
- სტაჟიან აბიტურიენტებს — სტაჟის გაწყვეტას!

ალგანჯორ თაზაკი

ირაკლი აბაშიძისთან

— ბატონო ირაკლი, როგორც აფრასიონ კინწურეიშვილი, რატომ აღარ აქვეყნებთ იუმორისტულ ნაწარმოებებს?

— დიდი ხნის წინათ მართლაც ვთანამშრომლობდი ჟურნალ „ნიანგში“ ფრანსუა ყინწვისელისა და აფრასიონ კინწურეიშვილის ფსევდონიმებით. ამ ჩემმა „ორულემა“ რომ შემატყვევს, სხვა საქმეებმა გამიტაცეს, ერთ მშვენიერ დღეს გამებუტნენ, შემომწყენენ!

— თქვენს ზეპირ იუმორს თუ აგროვებთ?

— არ მიცდია.

— როდის არის იუმორი საჭირო?

— ყოველთვის, თუკი იგი ჭეშმარიტი და ადამიანურია, იუმორი ჭირშიაც საჭიროა, თუ შიგ ცრემლიც ურევია!

— იუმორთან ხუმრობა თუ შეიძლება?

— ნამდვილი იუმორი სახუმარო საქმე არ არის!

— იუმორში შეჯიბრება რომ გაიმართოს, საქართველოს რომელ კუთხეებს გააბაჟერებდით?

— გურიას ვაბაჟერებდი საქართველოს „ნაკრებთან“!

— თქვენს პოეზიას თქვენი სახელი ადიდება თუ გვარი?

— ჩემი გვარის პოეტები და მწერლები საქართველოში, საბედნიეროდ, ბევრნი არიან, ამ ბოლო დროს მით უფრო მომრავლდნენ.

— რატომ ხუმრობენ ადამიანები?

— ხუმრობა ადამიანურია და ხუმრობაშია ადამიანურობა!

— რატომ არ არის საქართველოს მწერალთა კავშირში სატირისა და იუმორის სექცია?

— ასეთი სექცია მართლაც უნდა იყოს, მით უმეტეს, სატირისა და იუმორში ნაცადი მისი დღევანდელი ახალი ხელმძღვანელობის დროს.

— განმეორება ცოდნის დედააო! — რა აზრისა ხართ ამ გამოთქმაზე?

— განმეორება ცოდნის დედაა, მხოლოდ არა ლიტერატურაში! ამ ბოლო დროს, ამბობენ, ზოგიერთმა მწერალმა თუ ლიტერატორმა ცოდნის დედად განმეორება, ანუ პლაგიატობა მიიღო.

— ხუმრობას თუ აქვს საზღვარი?

— აქვს, უსათუოდ აქვს! ხუმრობის საზღვარი იქ მთავრდება, სადაც უგერგილო ტვინის ჭყლეტა იწყება. ხუმრობას საზღვარი მხოლოდ სიმალღეში არ გააჩნია. მეც ამ უსაზღვროებას ვუსურვებ იუმორის ყველა მსახურს!

— როდის აღადგენთ ჟურნალ „ნიანგში“ თანამშრომლობას?

— ჩემთვის გვიანი ხომ არ არის?

— რასა ბრძანებთ! თქვენთან ამ ინტერვიუთი „ნიანგში“ თქვენი თანამშრომლობა აღადგინეთ და ეგ არის! მომავალ სტუმრობამდე, ბატონო ირაკლი! გისურვებთ ჯანმრთელობასა და ბედნიერებას!

— გამადლობთ!

ინტერვიუ აიღო ავთანდილ ადგიშვილმა

უსიტყვოდ

ნ. ლ. ლაშვილი

ნაშპრო

ამ დალოცვილ, სვებენიერ ახალ წელს
ვინატრებდი, სასწაული ხდებოდეს:
დეფიციტი საქონელი, დღეიდან,
თავისუფლად, დაწლზე იყიდებოდეს!..

გამყიდველი, შენიშვნა თუ მიეცი,
სირცხვილისგან ოფლად აწურებოდეს!..
უმაღლესში აბიტურიენტები
უბიძოდ და უმამიდოდ ხვდებოდნენ!..

ზრდილი ვაჟი საუბრობდეს გოგოსთან,
ამ დროს გოგო მორცხვად ინაზებოდეს!..
დირექტორი, თავისთან თუ მიგიღო,
ხელს გართმევდეს, ღიმილთ იბადრებოდეს,

არ ყვიროდეს, ან არ დღემდეს გულცივად
და ჯიბეში ვალიდოლს არ წვდებოდეს,
ტელეფონზე ვინმეს არ ურეკავდეს,
გიაშენდეს და შენს სათხოვარს ხვდებოდეს!..

ავტობუსში, სკამა გართხმული მუტრუკი,
დაბრძანდითო, მოხუცს ეხვეწებოდეს!..
შვილი, უკვე მოსწრებული ვაჟკაცი,
მამამისის კისერზე არ ჯდებოდეს!..

მთის სოფლიდან ჩამოსული სტუდენტი
ოჯახს, მშობელს იაევ უბრუნდებოდეს!..
თუკი ვინმე სახლში ავად გაგვიხდა;
აფთიაქში ლალად შეგვეავლებოდეს,

ბინტი, ბამბა, თერმომეტრი; წამლები
უნაცნობოდ, იაე იზოვებოდეს!..
კლინიკაში, დისპანსერში სნეული
ურიგოდ და უნაცნობოდ წვებოდეს!..

ტელეფონი, როცა ყურმილს აიღებ,
რადიოში ხშირად არ ირთებოდეს,
ხმის მაგივრად, ჯაზის რიტმს არ უსმენდე
და ვილაცა სიცილით არ კვდებოდეს!..

მეზობელი მეზობლების ბინაში
ეპკით, შურით აღარ იცქარებოდეს!..
ეგოიზტი, ბოროტი და აყვია
ბოღმითა და შურით გულზე სკდებოდეს!..

კაცის სატყუა ფასი ჰქონდეს კაცური
და ტყუილზე არვინ იფიკებოდეს!..
ჩვენი მტერი ჩვენს საძრახის საქმეზე
სიცილისგან აღარ იფხრიწებოდეს!

ზანო ცინცაძე

წიანების საახიოვნო სეზონია

„დედაბინი იდღარმდეთი ეოთხ“ შეხება ოსმოდესამს — ზუიმა ჩვენს მამულში — როგორ არსად როგორ არსად მეგობრები, მიტილიცე მოძარაწუნას ახალ წლის იმდენ მამულს დღეს სახელო რომელი ვითა, აღარ ვიცი

ველ-ვერსიონის განხილვით კი არ ვუწერენ საქართველო სოფელით, და ეს წელი ზედა მოდუნს, ზედა ხალხის სამოცი წლის ზეობი ძვეს სახლის ძმობის ურდულე კაცებში სადა ნახავ დედაც დედას — თავნათობის ფრანკ-კვიტი გულთა შორის ეს კვიტირის ვალდებულებით — სანორი წლის სწორედ მათი ადვილური ჩვენი ვინ, ჩვენი სისხლი მტვრის და მომხმურთი მანადეგალი, განა, თუა ვალდებური სწორედაც ჩვენს მამულში, ავარ ორი საკუთრი წლებისთვის ვუმზადებით, სამი უსწრეველი ამისთვის და ერთი, სამი გარდა, კიდევ გვიძეს სტერუმებისთვის სახეს ქვრივ დარჩემულ დავებში და განდაცვის ახლადღესი მამაცა ტიტულის მარადეგამდე განმტული ჩითია და მარცხუდული — ზედავედ ვარი აწეულისი სამომავლოდ სანოევი ავარი გვიძეს დარჩემული მიღობი ვიდე თვეწინა, ზარგან თუ კიდევ ვაგვიძეს ანტიბიოტი, ვაგვიძეს მას სურვილი და მოუღებო ანტიბიოტიში საქართველო ვალდებულებით — ის ვეღარავს, იდე ვგანაძეს! საქართველოს გუბარნატორის — გამრავლდეს და გადიდდეს! ემპლინევი იქრბობები, როგორც იქნა, მოიპოვებინა უკლებილი და უფულოდური მავარევი უპილო, თუმბოს... მისას უფულოდ მძიმედუდეს, სისწრა — აღარ მპირებინებს როგორც იქნა, გამოზნადებო ზევისებრი არბობებში ლამის სინიგარ ვაგვიძეს სიდა — კვლავ ათუდა ლელი ნიქამ! მიუბის დღეგარეშობისთვის კვლავ ვიგობი აწიოი ტიტე! მხოლოდ ვინ არის, საქართველო — მთავრად, პარიტი, იქნას!

შენს დიდებას გამოგზავს და შენს გვირგვინს — იქორის ვლესამ! გამოგზავს დიდ მომავალს თუმბოსი და ზევისურების — ჩამოხლების, ვიგანბლების ვართუდა უღაბის შეუფრებელი ჩამოხლების, შეგობრები, დარჩემული, ვინისილი. თვედ შეგივი და თვედ დადგილი მარადევი თბილისოთა კვი კაცობა კვი კაცი ვალდებურება, წაღვი ძმობა გეხეობით თბილისოთა — კიდევ მილიონიჭობამ! შეინანებავი ათუდა წელს შეხედა შარამაც გ ხარაძე! — თვიორი შეხედა ზეპირი და ღრუბლებში ვღარა მუშებს ვინც დადიდა უსრკველიად, იფის ვინც სანადეგალი შო, ხარაძე ვალდებულებით — კაცი ვეფერიდური დეც, არასიხის ვითო სიმატენიგან დარჩემული დეც დაჯივრდები სახელოვან დიდ შანიტ ვაკაციოთ! წელს თობმოცვაობის ხეგმა დიდი პაულ ანგორიოცა — ვინა შეინიგარბამს მას ემპლინევი-ფრენიონისა, თობმოცვაობის ხეგმა შარამაც ადვილური ზარამოტი ვინებსა საქართველოს მისი ველის ადგილი მზეც! ლავრატის ლინერი პრემიასა — თაქტიკისთვის — ჩვენი ჰიპის ავტიორი, მინისტრის, ვისი გვიარ ვაგვიძეს, ოფის, შეხება მიწოდეს და ოთარს — ამშველებულს ათასი მისი — ქიხებრეთი და — ზუსტ სიმბავდეს, ტულს ნიჭობაც ვაკაციოლოთ! 8. დედამზე ვინ არ არის კაცი მიწის, — არის ცისა, — კანონის მარადევისთვისა და დიდებას ვრწამდ ვიძვის. — ირავისთვის — დავიდ შარამს, ვინილისთვის — დავიდ შარამს

ფ რ ა ვ უ ბ ი

- 1980 წლის 30 აპრილს ვიცხე გამოვიდა მეგრების ხელის ჩინოვნი მხოლოდ ერთი ჰქონდა
- ზარგან მეორე რედაქციის ქალაქის ზოგით — შეუჩაქმეთულები
- ბაქოში 1980 წლის 30 აპრილს შედგა ახალი რედაქციის დასახლება
- 1980 წლის 30 აპრილს შედგა ს. სოსოლის რედაქციის დასახლება

ყვანის ყვანის ყვანის

ქარლ-კახავი, იმერეთად, საეგვილოდ, გურიად, ინსაკ ჩვენი ვაგვიძე... და ვაგვიძე სეკურია, ის ვეკვიანს მტერი არის. ამ ვაგვიძე ვაგვიძე, ამისთვის ადვილ ვაგვიძე, ერთიანად მოიხმარე!

მივყავს — მტეკარი, მივყავს — ქაინი, ტეხებრი და ტეხებრი მივყავს — „ლოლა“, მივყავს — „ლილა“, მივყავს — „ჩილა“ მეგრული..

მაგავს ყველს მიიჩნევინა, — ერთი დიდ მეფუტე რეგრული, — რა თქმე უნდა! — სკარბუდული — ვითოთი შიჩი ვარაუდო, დღეგარეშო იფის, სეკარბუდული, შენი შვი და შენი ცი, მივავლ ახალ, შრავლ ახალ, შრავლ ახალ წელიწადს.

მეგრან ლხანიძე

„მობილი“ (ჩეხოსლოვაკია)

ისევ დავინ და სუფრავს დავინაჯებო დავინაჯებო მართის განხედა ჩაის, შარამი თ განხედა ლაქის! — მიგანილი მათია და მიგანილაც არ ვწერიოთ! ვილდებრულე შარამის მღვდელს და შექანის! — სულს დღეში, შარამიანი, ვეძებ და ვარ ვინცა! ეს წესს სილდებს გავზარდეს, ჩვენს მამულში, ტურბეს, შუგბეს.

ვახანეს — დავიანის და ლოს — ლთავა ამაშველი რ. სტყარს რ. ჩხვიდის რ. ჩხვიდის მისი დაქის! ჩვენს დრომებს და ჩვენს წყარებს. იქორის მღვდელს, მიგანილი მათია და მიგანილაც არ ვწერიოთ!

გამრავის ბრძენობებს — კანადისთვის ვეძებ ყველს ინაყს ქართლ მზარტობაში ვაღებულ შექანს.

და უღვივებ ბული ერის თვით ევაზივ აბეგია — მარადევისთვის მივაყავ შეხედა რისთვის მივყავს! მარადევის განსაზრვად დავებვის თვებისთვის!

ჩვენი ქართველბაგვილი ვალდებულებოთ ოპორ თვიწიშობის განორ იტვი კომპაბი — თავგეგმარებ ასე ნადეც — ვენიუტეში ოსმოდესამს შეხედა მძღარა არსენადია!

გამრავის ახალ ტრევის შექანავი ქართულ ქალთა — დღეგარეშო თითუდელ მივლ მხოლოდის შეუვარაქია!

დედამამოცვაობით — ამი ათას მისი გრავლი — სეთიანი სეთიანი ვი-ფო-ა-ნი-სი-ფო-ა-ნი-სი!

მინე უნდა სპირტი მარგნეს — წარე ვეგნასის ლიანის! ზუსტ აქ იფის ვიგარა — იფის ვიღველები!

ღვთა გულდ სხვა ოთხ ბრუნებულ პატების! მხოლოდ ვეგნასი ენალებს „ვი ერთი და სხვა ათასი!“

სავიღობი ევა ანია ვეფრიდებ მძიმე ვეჯარი-თი! — ვაინარეჯია — ვაინარეჯია უღვივებს ნინასწარი!

ვაკრებულები მეგ, ვაკრებულები მანებს კალბი დღევი ვაკრებულები!

შეხედაჩვედ და საამოდ წინს — ვარ არცინა არსენადია! ლხის თანავარაუდლებად აბამს კვირის მეზობლებს!

ვაღვივებულებ ჩვენი ერის, ჩვენი ერის მეგრული ვაგვიძეს! ვიფიცი თანადედა რისი რეგას ვაინარეჯია!

შეგნეს მარინეგების თვებრი — რა ადვილი სეფარის, რევისორი და მწერალი — გახადილი — შერეკილებს მიოდედა და ოლობის მთავრ ავისი..

ვაგვიძეს და მოხეცების დედაც და შარამევი ვეგნარისა ქინოფილებს — თობლად — ვარ ვინცა რანისი! ვეფრად ვეღა არის ნაწილოდ მშობრული!

ვაინარეჯია, ვაინარეჯია და ავავიო ნებარებობი! ვიღვივებს, ვაინარეჯია! — ვეგრენებს, აქ, ვაგვიძის ვიძებ, ჩხვიდის — ვაგვიძეს!

როგორც შექანდ და რევისორს, — თუი შეხვები, — ვაგვიძეს!

● მე ვიღვივებ, მეგობრები, ერის სახელოვან შრომას, ქორელებს და გამრავლებას, შუალა, შუალეშობა ვიღვივებს კარ ვიღვივებს და კარ კალბუღებს — სიხე და რძილე ქნადა და ცოცხალ

„არა თეთაბისისა“ და „თელი ნიჭისინა“ შოქანს! გამარავის გნებე ვიწროდეს! გამოგზავის გნებით ვეგვიდის განარავის და თავგეფრებით ვაგვიძეს ვეგვიდის! ჩვენი დიდი კლასიკრები ვეგვიძეს ანტიბიოტი. მივყავი საქართველოს! მივყავი საქართველოს!

„ლიბერატორის მამუა“

ჩვენი მიმოხილვა

ლომარი ახველადიანი

ლომარი ახველადიანი — დამდგმელ კინოოპერატორს, რუსთაველის პრემიის ლაურეატს

ლომერმან შექმნა მხატვრული სამყარო აპარატითა! ქართული კინოს სახელი ოპერატულად ადიდა! მადლობა უთხრა ლონდონმა, პარიზ-მეხიკო-მადრიდმა! ლომივით იყოს ლომერი! — სხვა არაფერი არ გვინდა!

კარლო კალაძე — პოეტს, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს პრემიის — „ხუთწლეულის მატეიანის“ ლაურეატს

კარლო კალაძე

შვიდნახევარ ათეულთან ლექსის რაში მიაგელვა პოეზიის ამ ბერძუხამ, ბუმბერაზმა წიანგელმა! აქვს პრემია სასახელო! არავინ ჰყავს მოკამათე — თბილისის და საქართველოს საპატიო მოქალაქეს!

იური მაღაზონია — მახარაძის რაიონის ნარუჯის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორს, ლენინისა და შრომის წითელი დროშის ორდენების კავალერს

რასაც აკეთებ, — ნაღდა და რასაც ამბობ, — სწორია! ყველგან კი ყმად ანიხიარ! მაგონებ ზღაპრულ გოლიათს! მუდამ მზადა ხარ საბრძოლოდ! დამარცხდე, — არა მგონია! ვერვინ აგწონოს, გაგზომოს, იური მაღაზონიე!

გიი ნადარეიშვილი — საერთაშორისო დიდოსტატსა და საერთაშორისო არბიტრს საჭადრაკო კომპოზიციაში, თბილისის მთავარ ნევროპათოლოგს

სამოცდაოთხი სხვადასხვა გაქვს საპატიო ტიტული, რკინის ნერვები, მზის გული და ენერგია ბირთვული! იწყებ და იგებ ყოველთვის უღაქაზესი სირთულით! შენ ხარ უზადო ქართველი — ხათელი, ცადაზიდული!

ალექსანდრა ღლონტი — ენათმეცნიერს, საქართველოს სსრ მეცნიერების დამსახურებულ მოღვაწეს, პროფესორს

სიტყვას ღვთიური ალლოთი გრძნობს საყვარელი ალ. ღლონტი! რომ საკადრისად შევაქო მე იგი, — სიტყვა არ მყოფნის! არის ლექსიკის ნატურისხე! — ასხია ოქროს ნაყოფი! გამაყობ მისი ანწყოთი, მყოფადითა და ნამყოთი!

ზურაბ წერეთელი — მხატვარ-მონუმენტალისტს, სსრკ სახალხო მხატვარს, ლენინური და სახელმწიფო პრემიების ლაურეატს

არნახული ტრიუმფის ჟამი გიღვას ნანატრი! გაქვს პრემია-ჯილდოთა და ტიტულთა პარადი! შენი წონა დღეს არის მილიარდი კარატი! ეს პლანეტა შენია! (სხვა პლანეტებს არა ვფვლი!) — ძმაო ზურაბ, სანამდის? — უკვდავების კარამდი!

კითხვაც კარგად დაგისვი და პასუხიც კარგად თქვი! გაიხსენე „ნიანგი“, მის ფურცლებზეც განათდი!

პორის ნიფურიანი — საქართველოს სსრ სახალხო არტისტს, საკავშირო კომკავშირის პრემიის ლაურეატს

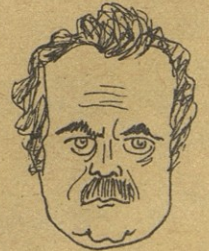
მე ხელთა მაქვს სახელოვან მსახიობთა ორი სია, იე, ერთ-ერთში, ასო „ნილ“-ზე პირველ ნომრად ბორისია! იუმორი მეფური აქვს, როლზე გულით მიბმულია! იმ დღეს ვლოცავ, წიფის გვირაბს რომ გამოსცდა წიფურია!

სარგი შილიანი — მწერალს, ლიტერატურათმცოდნეს, საქართველოს სსრ მეცნიერების დამსახურებულ მოღვაწეს, პროფესორს

მდივან-ვარსკვლავად ბრწყინავდა ჩვენი მწერლობის ცაზედა! ახლა უნივერსიტეტში განაგებს ერთ-ერთ კათედრას! კრიტიკაშიც და პროზაშიც პერსონალურად აღზევდა! ნაღდი მამულიშვილია! — მამული იცნობს ასეთად! ჭილაიზე ცუდის თქმას ამქვეყნად ვერვინ გაბედავს! სიმართლით სერგი იბარებს, დასვა თუნდ სიპსა ქვაზედა!

იური მაღაზონია

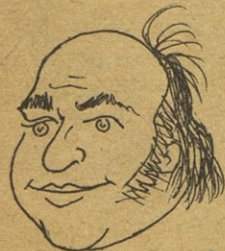
გიი ნადარეიშვილი

ალექსანდრა ღლონტი

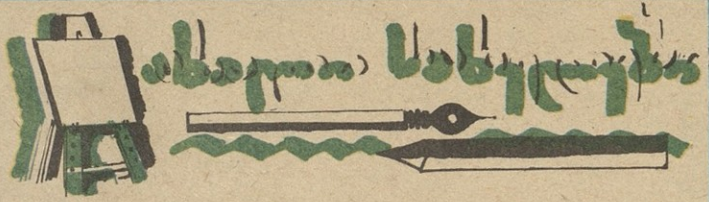
ზურაბ წერეთელი

პორის ნიფურიანი

სარგი შილიანი

ნარევი

— მოგვეჭრა თავი და ეგაა! ზემოდან მოუარეთ, თორემ გაგვექცა! ფეხები დაუჭირეთ და მაგრად შეკარით, არ აიწყევდოს! პირი გაუხსენით, პირი! რას შვრებით, კაცო?! ნესტოებზე მოუჭირეთ ხელი! ფრთხილად, იკბინება! რაღას უყურებთ?! მიღით!.. აი, ასე!..

აბა, ვის არ დაუღევია კიდეც ამ უანწით ბებია ელბიდეს ბიცოლებს სადღეგრძელო?!

მეტიხს მოთმენა აღარ შეძლებოდა!.. გაცოფებული წამოვარდა და დაარტყა!.. არც ის აღმოჩნდა ჭაბანი! — დროზე გაუხსლტა და აცდენილმა მარჯვენამ შაერში გაიშხულია!..

— დავბერდი ნამდვილად! — გაუღღვა უსიამოვნო აზრმა და უმაღვე მარცხენა მოიქნია!.. მხოლოდ მესუთე დარტყმა აღმოჩნდა შედეგიანი — „ტრილიაუზე“ მიჭყლეტილმა ბუზმა ფრთაღა გაიქნია და გაქვევდა!..

- შალიკო, მანეთი მასესხე!
- ინებე!
- ხვალ დაგიბრუნებ!
- არა გრცხვენია?!

- შალიკო, მანეთი მასესხე!
- ინებე!
- ხვალ დაგიბრუნებ!
- არა გრცხვენია?!

- შალიკო, მანეთი მასესხე!
- ინებე!
- ხვალ დაგიბრუნებ!
- არა გრცხვენია?!

- შალიკო, მანეთი მასესხე!
- კაცო, შენ მართლა არა გრცხვენია?!

წარწერა მაღაზიის შესასვლელთან

„მომხმარებელთა თხოვნით, 1-დან 7-მდე, ჩვენს მაღაზიაში ტარდება კეთილსინდისიერი ვაჭრობის კვირეული!“

გამოცანები

დავკარ ხმალი, არ დააჩნდა კვალი!

(ა ყ ნ ე)

ჰკეცი, ჰკეცი, ვერ დაჰკეცი.

(ა ვ ე ი ტ)

ვასილ გურამის ქმ გედოშვილი

22 წლისაა, სწავლობს საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის არქიტექტურის ფაკულტეტის მექანიკის განყოფილებაში. ვაჭვეყნებთ ნიჭიერი ახალგაზრდის სატირულ-უმჯობესებულ ისტულ ნარევსა და ნახატ-კარიკატურებს.

— მეგობრებო! ამ განსხვავებული სასმისით...

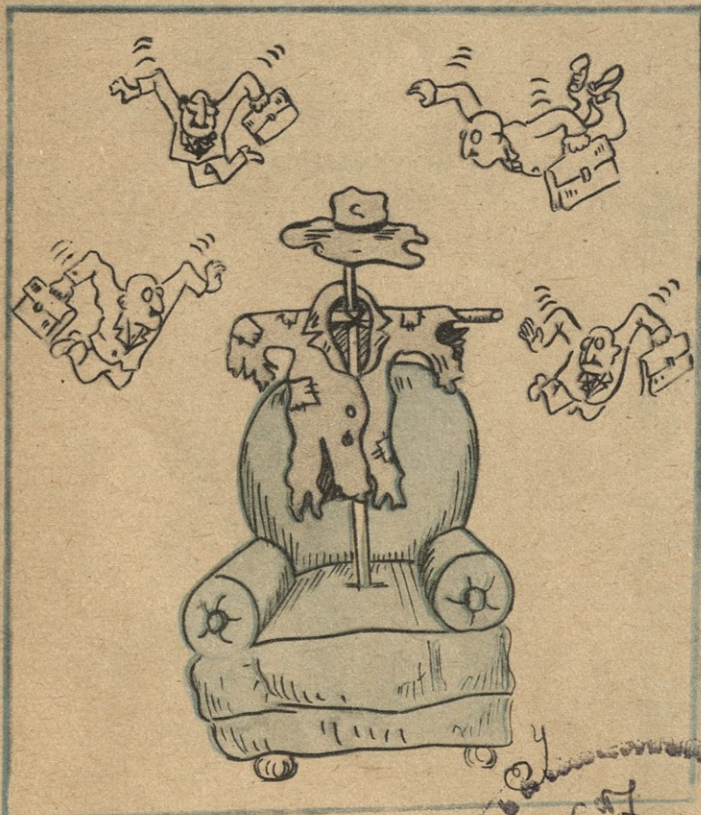
— თუ ძმა ხარ, მაგ თითს ნუ დაანონი ზედ, ცარიელი ძვალა!..

— ყიგული, შვილო, ამოდი! — ლადა დეიდა და მერსედეს ბიძია მოვიდნენ, თან პატარა ნივა მოიყვანეს!..

— ქალბატონო, ონკანიდან წყალი თუ წვეთავს, დაგაჯარიმებთ!
— ნეტავ წვეთაუდეს და, ჯარიმას ვინ ჩივის!

უსიტყვოდ

ნიანგის სიმბოლური ნაკრებები

ნიანგი დიდი ყურადღებით ადევნებდა თვალს ესპანეთში ფეხბურთის XII მსოფლიო ჩემპიონატის მატჩებს. მას მოეწონა რამდენიმე თამაში, განსაკუთრებით გფრ-ავსტრიის მატჩით აღფრთოვანდა და ასე თქვა: „მზად ვიყავი, სიამოვნებით ჩამეყლაპა ოცდაორივე ფეხბურთელი!“

მოგესხენებათ, ასეთ დროს ყველა ადგენს სიმბოლურ ნაკრებს და აბა, ნიანგი ვის ჩამორჩებოდა?! თან ერთი კი არა, რამდენიმე ნაკრები დაასახელა:

ა) არკონადა, ალესანკო, ანხელი, ალონსო (ესპანეთი), ამორო (საფრანგეთი), ანტონიონი, ალტობელი (იტალია), არდილესი (არგენტინა), არჩიბალდი (შოტლანდია), ასადი (ალჟირი), ანდრეევი (სსრკ). მწვრთნელი — ახალკაცი.

ბ) ბარატელი (საფრანგეთი), ბრიგელი, ბრაიტნერი (გფრ), ბალი, ბესონოვი, ბოროვსკი, ბლოხინი (სსრკ), ბერტონი (არგენტინა), ბონევი (პოლონეთი), ბელუმი, ბენსაულა (ალჟირი). მწვრთნელი — ბეარზოტი.

დ) დასაევი, დემიანეკო, დარასელია (სსრკ), დრემლერი (გფრ), დონახიუ (ჩრდ. ირლანდია), დალგლიში (შოტლანდია), დეგიორგი (ავსტრია), დიასი (არგენტინა), დეშრიდვერი (ბელგია), დუარტე (პერუ), დაშლები (ალჟირი). მწვრთნელი — დერვალი.

ჰ) ვან ხატუმი, ვუდვინი (ახალი ზელანდია), ვან დერ ბერგი, ვან მური, ვან დერ მესენი, ვან დერ ელსტი, ვარკო ტერენი (ბელგია), ვენ ტურა (სალვადორი), ვალდანო (არგენტინა), ვუიოვიჩი (იუგოსლავია), ვუდკოკი (ინგლისი). მწვრთნელი — ვენსანი.

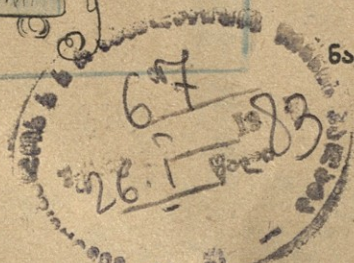
შ) მესაროში, მარტოში (უნგრეთი), მილეკამპი (ბელგია), მანსური, მაჯერი, მარზეკანი (ალჟირი), მარინერი (ინგლისი), მიულერი (გფრ), მარადონა (არგენტინა), მილა. მბიდე (კამერუნი). მწვრთნელი — მენოტი.

ს) სტრომშიკი (ჩეხოსლოვაკია), სულაქველიძე, სუსლოპაროვი (სსრკ), სერჟინიო, სოკრატესი (ბრაზილია), სიქსი, სოლერი (საფრანგეთი), სანჩესი, სატრუსტეგი (ესპანეთი), სტოიკოვიჩი (იუგოსლავია), სულთანი (კუვეიტი). მწვრთნელი — სანტამარია.

და ასე შემდეგ, პრაქტიკულად შეიძლება ყველა ასოზე შედგეს შესანიშნავი ნაკრები.

ნიანგს გადანყვეტილი აქვს, ეს ნაკრებები ერთმანეთს შეახვედროს და გამარჯვებულს გადასცეს პრიზი: ბაჯადლო მწვანე ოქროსგან ჩამოსხმული საკუთარი ფიგურა!

ნაკრებთა შედგენაში ნიანგს კონსულტაციას უწევდა ზაზა გაჩეჩილაძე

სულთნის კოდაქსი

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
მინისტრის
სამდივოს

როგორც ყველა სოლიდური ჟურნალი, მათ შორის მეც, წლის ბოლოს თვალს გადაავლებს ხოლმე გამოშვებულ პროდუქციას — ჩემს ოცდაათხუთე ნომერს. ამჟამად კი ეს თვალის გადავლება ნამდვილად ნიანგურ-კრიტიკული გამოდგა და აღმოვაჩინე, რომ, თურმე, აქამდე დიდ ცოდვას ჩავდიოდი — გულნატკენს ვტოვებდი ჩემს საუკეთესო ავტორებს — პრემიებს არ ვანიჭებდი (არც მორალურსა და არც მატერიალურს). ჰოდა, წელს ვისწრაფვი, გამოვასწორო ეს ნაკლი და ამიერიდან წლის ბოლოს გამოვყო ყველა, ვინც ერთგულად მემსახურა, მხარში მედგა და მკითხველი გამიხარა კარგი ფელეტონით, მოთხრობით, ლექსით, მოსწრებული სუმრობით თუ ნახატი-კარიკატურით.

მაშ, ასე, 1982 წლის ჩემი პრემიები და დიდი მადლობა მიენიჭათ:

მურთაზ აბაშიძეს — ნახატი-კარიკატურებისათვის;

ნოგადი ბართაიას — ნოველებისათვის — „ორი ნოველა“, „...მაშინ მოდიო!“ „არავინ შეგრჩა ირგვლივ!“ „გმაძლობთ, შალიკო!“ „ბელოდებით!“ (№№2, 3, 10, 14, 16);

ნაზი კილასონიას — რუბრიკით — „სატირულ-ირონიული ლირიკა“ — გამოქვეყნებული ლექსებისათვის (№12);

ჯეგალ ლოლუას — ნახატი-კარიკატურებისათვის;

გივი ლომიძეს — პოლიტიკური კარიკატურების ციკლისათვის;

ლალი მარტაშვილს — ლექსებისათვის — „პური ჩვენი არსობისა“ და „საოჯახო კრების ოქმი“ (№№2, 18);

ბარი მატრაველს — რუბრიკით — „გოლი საკუთარ კარში“ — გამოქვეყნებული ფელეტონებისათვის (№№8, 16);

ზურაბ ქაჯანიას — რუბრიკით — „გოლი საკუთარ კარში“ — გამოქვეყნებული ფელეტონებისა და ნოველისათვის — „ქრთამი ავანსად“ (№№8, 9, 16);

ჯანსუღ ჩარკვიანს — ლექსისათვის — „პირისპირ მაიაკოვსკისთან“ (№ 11);

ტარიელ ჭანტურიას — იუმორესკებისათვის — „ადამიანი ფიქცია“, „ინტერვიუ ექსდებურტირთან“ და ლექსებისათვის (№ 13);

ალექსი ჭინჭარაულს — ქართული ხალხური იუმორის ციკლის — „ვიცინოთ ერთად!“ — დამუშავებისათვის და ლექსისათვის — „კითხვა-პასუხი“ (№21).

ნიანგი ერთხელ კიდევ ულოცავს პრემიებსა და ახალ წელს თავის ლაურეატებს და იმედი აქვს, რომ საგაისოდ, რაკი სისქეში მოიმატა, ლაურეატთა რიცხვსაც გაზრდის!

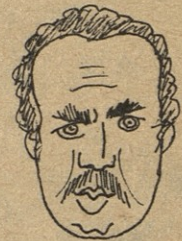
მურთაზ აბაშიძე

ნოგადი ბართაია

ნაზი კილასონია

ჯეგალ ლოლუა

გივი ლომიძე

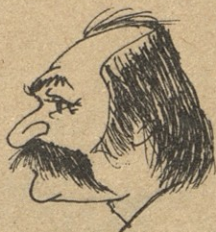
ლალი მარტაშვილი

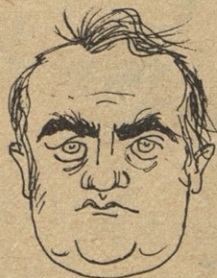
ბარი მატრაველი

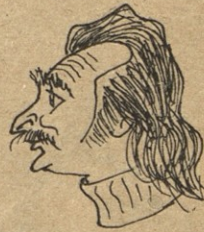
ზურაბ ქაჯანი

ჯანსუღ ჩარკვიანი

ალექსი ჭინჭარაული

ტარიელ ჭანტურია

სატირისა და იუმორის ქუ-
რნალი „ნიანგი“ №1 (1634)
იანვარი. გამომდის 1923 წ.
იენისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლჭვაძე

სარედაქციო კოლეგია:
ჭაბუა ამირეჯიბი, ნოზლი
ბარათია, ბორის გურგუ-
ლია, ნოდარ დუმბაძე, რე-
ვაზ თვარაძე, ჯემალ ლო-
ლუა, ნოდარ მალაზონია
(მხატვარი - რედაქტორი),
ალექსანდრე სამსონია, ბე-
ჟან სიხარულიძე (პასუხი-
მგებელი მდივანი), გიგლა
ფირცხალავა, ჯანსუღ ჩარ-
კვიანი, თამაზ წიფწივაძე,
ვუა ჭანიშვილი (მთავარი
რედაქტორი), ნაფი ჯუ-
სიოთი.

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კუხალაშვილი

გადაცა ასაწყობად 7. 12.
82 წ. ხელმოწერილია და-
საბეჭდოდ 14. 1. 83 წ. ქა-
ლალის ზომა 60x90,1,
ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცე-
ლი, 1,25, სააღრიცხვო-საგა-
მომცემლო თაბახი 1,7. სა-
ქართველოს კავშირის გა-
მომცემლობა, ლენინის, 14.
შეკვეთა № 2904, უფ 13289,
ტირაჟი 136.000. ყურნალი
გამომდის თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული მა-
სალები ავტორებს არ უბ-
რუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 380008,
თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი, №42.

ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 99-55-54,
მთ. რედ. მოადგილის —
93-19-42, პ/მგ მდივნის —
93-10-78, მხატვარი-რედა-
ქტორის — 99-02-38, გა-
ნყოფილობათა გამგეობის —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
მულეების — 99-02-38,
მდივანი - მემანქანის —
99-76-69.

სატირიკო - юмористиче-
ский журнал «НИАНГИ»
(На грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели
№ 42. Издательство ЦК
КП Грузии, Типография
издательства ЦК КП
Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.

ფასი 20 კაპიკი
ანდამსი 76137